

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap
Postbus 16375
2500 BJ Den Haag
T.a.v. Mevrouw van Bijsterveldt

Rotterdam, 17-02-2011

Geachte mevrouw van Bijsterveldt,

Ik heb alle vreemde capriolen van u proberen te volgen. Ik voelde mij door uw sidekick Dhr. Elias persoonlijk geschoffeerd tijdens de bijeenkomst in Nieuwegein en beduveld door onze minister.

Daar kan ik gemakkelijk overheen stappen als u blijk zou geven van enige flexibiliteit in uw standpunten.

U heeft onze school bezocht. Wij hebben u met open armen ontvangen, de klassen rondgeleid en aan de kinderen voorgesteld. Wij hadden echt het idee dat u open stond voor onze bezorgdheid. Onze kinderen zijn zeer kwetsbaar, licht, matig tot ernstig gehandicapt en kunnen niet functioneren in een groep assertieve weerbare basisschoolkinderen. Wat ons opviel is dat de dame in uw gezelschap in het wilde weg twee leerlingen, waaraan de handicap niet direct te zien is, aanwees en stelde dat die twee toch zeker wel naar het basisonderwijs zouden kunnen.

Mevrouw, aan de plaatsing in het speciaal onderwijs gaat heel wat vooraf. Teleurstelling in het basisonderwijs omdat de achterstand te groot is, bezorgdheid en angst voor de toekomst bij de ouders, gedegen onderzoek naar de achterstand en de verstandelijke beperking en uiteindelijk een indicatie voor het speciaal onderwijs. Deze kinderen zijn niet alleen heel erg overvraagd in het basisonderwijs, ze worden daardoor ook faalangstig en onzeker.

Bovendien drukken zij door de extra aandacht die zij vragen op het niveau en de kwaliteit van onderwijs aan de overige kinderen in de (grote) klas. Gelukkig kunnen we deze kinderen goed opvangen op onze school en ze het onderwijs bieden dat bij hun niveau past. Deze procedure geldt voor alle kinderen die van een basisschool of SBO komen en op speciaal onderwijs aangewezen zijn.

De enige alternatieven voor onze kinderen zijn kinderdagverblijven of thuis. Hiermee wordt geen recht gedaan aan de rechten van het kind:

Artikel 23 Kinderen met een handicap

Een kind dat geestelijk of lichamelijk gehandicapt is, heeft recht op bijzondere zorg. De overheid waarborgt het recht van het gehandicapte kind op een waardig en zo zelfstandig mogelijk leven waarbij het kind actief kan deelnemen aan de maatschappij en zorgt voor bijstand om de toegang tot onder meer onderwijs, recreatie en gezondheidszorg te verzekeren.

Nederland heeft dit verdrag geratificeerd op 6 februari 1995. Wij hebben ons als land verplicht om maatregelen te toetsen aan deze rechten.

U treedt deze rechten met voeten.

Sinds het debat van gisteren hebben wij alle vertrouwen in u verloren. De blijkbaar niet oprechte betrokkenheid en empathie tijdens het bezoek aan onze school, was een staaltje van weergaloos toneelspel. Wat mij opvalt is dat er zonder enige kennis van zaken gesproken wordt over "passend onderwijs" en "speciaal onderwijs". De termen worden naar believe door elkaar gehaald, wat getuigt van onkunde.

Is dit hoe de politiek zijn zaakjes regelt? De mensen om wie het gaat vriendelijk zand in de ogen strooien en vervolgens keihard onderuit halen?

Ik heb geen vertrouwen meer in de politiek, niet meer in de politieke partijen en zeker niet meer in de bewindslieden. Ik sluit mij dus aan bij een hele grote groep die de politiek de rug toekeert.

Ik realiseer mij dat u mijn brief waarschijnlijk schouderophalend zult verscheuren, ik denk zelfs zonder het te lezen. Maar ik kan niet anders dan u mijn stem laten horen die spreekt voor al die kinderen die hulp nodig hebben bij het groeien naar een waardig en zo zelfstandig mogelijk leven (zie rechten van het kind).

U ontnemt ze dat recht.

Met teleurstelling,

L.M. de Bree

St. Mattheusschool voor so- en vso zmlk-mgf

Rotterdam